

РЕШЕНИЕ

№ 7023

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5004** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. К. М. срещу Решение № 307/19.01.2023 г. по НАХД № 8390/2022 г. по описа на СРС, НО, 100 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008015/05.05.2022 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на лицето е наложена глоба в размер на 200 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че СРС не е обсъдил в решението си възражението, че наказаното лице не е било уведомено за служебно прекратената регистрация, като неправилно е приел, че същото е извършило описаното в НП нарушение. Твърди се също, че НП е било издадено преди прекратяването на досъдебното производство. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноси в размер на 200 лв., съответно по 100 лв. за всяка инстанция. Касаторът в съдебно заседание поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 18.01.2022 г., около 21.49 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Р. К. М. управлявала лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. СВ 8710КВ. На кръстовището с [улица]при извършена проверка и направена справка ОДЧ-99 е установено, че автомобилът е със служебно прекратена на 30.12.2021 г. регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Автомобилът бил собственост на Р. К. М.. Бил съставен АУАН № GA12110/18.01.2022 г.

След запознаване с преписката от Началник група в ОПП-СДВР било издадено процесното НП 22-4332-008015/05.05.2022 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Приел е също, че безспорно е установено посоченото в НП нарушение.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че НП е издадено преди да бъде прекратено досъдебното производство. Видно от приложеното по делото на СРС прокурорско постановление от 31.03.2022 г., е отказано образуване на досъдебно производство и пр. пр № 10510/2022 г. е прекратена. НП е издадено на 05.05.2022 г., т. е след прекратяването на образуваната прокурорска преписка.

Неправилни обаче са изводите на СРС, че посоченото в НП нарушение е безспорно доказано, както и че знанието на водача за служебното прекратяване на регистрацията не е от значение при преценката дали е осъществен фактическият състав по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От представените по делото доказателства безспорно се установява, че на 30.12.2021 г. управляваният от жалбоподателката автомобил е бил със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Според чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Получаването на уведомление от Гаранционния фонд е задължително при прекратяването на регистрацията, задължително е също и да бъде уведомен собственикът на превозното средство, както предвиждат и чл. 143, ал. 10 от ЗДвП и чл. чл. 18б, ал. 2, във връзка с, ал. 1, т. 8 от Наредба I- 45 от 24.03.2000 г.

Обстоятелството, че уведомяването на собственика на автомобила за прекратената регистрация, не е изрично предвидено като елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 140, ал. 1 вр. с чл. 143, ал. 10 от ЗДвП не означава, че деянието е съставомерно. Обективно невъзможно е собственикът на ППС да има знание за факта и датата на дерегистрация на МПС, ако изрично не е бил уведомен.

От приложеното по делото постановление от 31.03.2022 г. на прокурор при СРП, с което е прекратена образуваната прокурорска преписка, е видно, че служебната дерегистрация на автомобила е извършена на 31.12.2021 г., но няма данни собственикът да е бил уведомен, каквото е изискването на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради което не може да се приеме за безспорно установено, че посоченото в процесното НП нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е осъществено от субективна страна.

С оглед изложеното, решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, в общ размер на 200 лв., представляващи адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 307/19.01.2023 г. по НАХД № 8390/2022 г. по описа на СРС, НО, 100 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-008015/05.05.2022 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на Р. К. М. е наложена глоба в размер на 200 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. К. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 200 лв. /двеста/, представляваща адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.